

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศต่างๆ วิทยาการใหม่ ๆ ล้วนจัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษเกือบทั้งสิ้น การเรียนภาษาอังกฤษมิใช่เพียงเพื่อประดับความรู้ แต่ยังมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่หวังความก้าวหน้าในอาชีพและประสงค์จะรอบรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์ (นพมาศ รัตนปริศากุล 2524: 1) ดังนั้นผู้ที่รู้และเข้าใจภาษาอังกฤษจึงเป็นผู้ที่ได้เปรียบ ประเทศไทยตระหนักถึงความจริงข้อนี้และยอมรับว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นสำหรับคนไทย จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา

เดิมหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2503 ได้กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับที่ต้องเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แต่เท่าที่ผ่านมามีผลของเวลาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรเท่านั้น ผลที่ได้รับจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจนักด้วยมีปัญหาหลายประการที่แก้ไขไม่ได้ เช่น ปัญหาด้านคุณภาพครู ตำราเรียน วิธีสอน และจำนวนนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2525: 7-10) เด็กนักเรียนไทยยังมีความสามารถในการอ่านจับใจความค่าเมื่อเทียบกับความสามารถในด้านการจดจำหลักไวยากรณ์ ดังที่ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520: 1) ได้กล่าวถึงผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยตามหลักสูตรพุทธศักราช 2503 ว่า แม้ว่าการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนไทยจะได้เริ่มมานานแล้ว โดยที่กระทรวงศึกษาธิการได้วางหลักสูตรบังคับให้นักเรียนทุกคนเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ซึ่งหมายถึงว่านักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลา 6 ปีเป็นอย่างน้อย แต่นักเรียนส่วนมากฟังภาษาอังกฤษเกือบจะไม่รู้เรื่อง พูดภาษาอังกฤษได้น้อยหรือพูดไม่ได้เลย ความสามารถในการ

อ่านหรือทำความเข้าใจ เนื้อหาที่ตนอ่านโดยฉับพลันทันทีซึ่งตกอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ผู้คำศัพท์น้อยและไม่สามารถจะเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง นับว่าเป็นการสิ้นเปลืองเวลาไปโดยได้ผลไม่คุ้มค่า

ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความล้มเหลวของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรเดิม และแสดงถึงการลงทุนไม่คุ้มค่าซึ่งอาจจะสรุปได้ว่า มีสาเหตุมาจากวิธีการสอนที่มุ่งเน้นแต่ในด้านโครงสร้างของภาษา คำศัพท์และไวยากรณ์ และวิธีการสอนอ่านที่มักจะใช้วิธีแปลเนื้อเรื่องให้นักเรียนทั้งหมด โดยนักเรียนไม่ได้ใช้ความคิดหรืออ่านเข้าใจเรื่องด้วยตนเอง เป็นวิธีสอนแบบยึดครูเป็นศูนย์กลาง (teacher centered) นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อยมาก ที่สำคัญคือ การสอนอ่านอังกฤษโดยทั่วไปยังขาดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ซึ่งนับเป็นการสอนที่ขาดคุณภาพ ฉะนั้นในปีพุทธศักราช 2518 กระทรวงศึกษาธิการจึงมีดำริในการยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา และให้เริ่มสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแทน แต่การยกเลิกการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาทำกันได้ไม่นานนัก ก็มีผู้เห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษและเรียกร้องให้มีการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตามเดิม ดังนั้นในปีพุทธศักราช 2523 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศเพิ่มโครงสร้างหลักสูตรประถมศึกษา 2521 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งแต่เดิมมี 4 กลุ่มอันได้แก่ กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ กลุ่มที่เพิ่มเติมขึ้นนั้นเรียกว่า กลุ่มประสบการณ์พิเศษ ซึ่งประกอบด้วยวิชาเลือก 2 ประเภทคือ ภาษาอังกฤษและวิชาอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต

หลังจากที่วิชาภาษาอังกฤษได้กลับเข้ามาเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรปัจจุบันแล้วก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพที่สุด แนวคิดใหม่ในวิชาภาษาอังกฤษโดยสรุปดังนี้คือ

1. มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงตั้งแต่ต้นในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง
2. ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งผู้เรียนแสดงออกทางการแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3. การเรียนการสอนยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้กิจกรรม เป็นเครื่องมือในการฝึก และให้นักเรียนได้ใช้ภาษา

4. ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน แต่ละคน

5. เน้นการพัฒนาทักษะทางภาษา

(กระทรวงศึกษาธิการ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2525: 10)

ในด้านการสอนอ่านจับใจความตามหลักสูตรปัจจุบัน ได้วางจุดประสงค์ในการสอน อ่านและวิธีการสอนอ่านที่แตกต่างไปจาก เดิมมาก เช่นกัน จากจุดประสงค์ทั่วไปของหลักสูตร ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปัจจุบันอันได้แก่

1. เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐาน เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา
3. เพื่อ เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมทั้งในและนอกระบบ โรงเรียน
4. เพื่อมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล

ทำให้เกิดแนวการสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ดังนี้

1. สอนทักษะพื้นฐาน ซึ่งหมายถึงจุดประสงค์จะให้ผู้เรียนมีความสามารถดังนี้
 - ก. สามารถฟังและ เข้าใจความหมายของคำและประโยคภาษาอังกฤษ
 - ข. สามารถใช้คำพูดและ เลือกใช้ถ้อยคำให้ผู้อื่น เข้าใจความหมายความต้องการ
 - ค. สามารถอ่านในใจและจับใจความได้และสามารถอ่านออกเสียงให้ผู้อื่น

เข้าใจได้

ง. สามารถเขียนคำและประโยคเพื่อสื่อความหมายได้

2. สอนให้ผู้เรียนเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา ซึ่งหมายถึงความถึง

ก. ฝึกการสังเกตลักษณะทางภาษา รวมทั้งฝึกการสรุปความคิดและกฎเกณฑ์

การใช้ภาษาด้วย

ข. เรียนรู้วัฒนธรรมของคนที่ใช้ภาษาอังกฤษ ทำให้เกิดความเข้าใจอันดี

ระหว่างชาติ

3. สอนภาษาอังกฤษให้เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน หมายถึง

- ก. ความรู้ที่นักเรียนได้รับในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 นี้ สามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาได้ หรือ
- ข. นำความรู้ที่มีอยู่นั้น ไปใช้ในการประกอบอาชีพที่ใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่าย
- ค. เป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาอังกฤษต่อในหลักสูตรการศึกษานอกระบบได้
- ง. รู้จักเครื่องมือที่จะศึกษาคด้วยตัวเองได้

4. สอนให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งทั้งนี้ หมายถึง

- ก. สอนให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ
- ข. ทำให้ผู้เรียนทราบว่าคนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อความหมายกับคนต่างชาติได้
- ค. ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษ มีความภูมิใจและมีความกล้าที่จะใช้ภาษาอังกฤษ ในการติดต่อด้วยการพูด หรือการ เขียนได้ (กระทรวงศึกษาธิการ ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2525: 11-12)

ในการอ่านภาษาอังกฤษนั้น ได้กำหนดจุดประสงค์เฉพาะไว้ดังนี้

1. ประสมอักษรและอ่านออกเสียงได้
2. สามารถอ่านและเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่กำหนดให้
3. สามารถใช้พจนานุกรมได้

นอกจากนี้ยังได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านออกเสียงที่สัมพันธ์กับตัวหนังสือ คำและข้อความให้ถูกต้องตามจังหวะและวรรคตอน
2. การอ่านเรื่องที่ใช้ศัพท์และรูปประโยคภายในวงที่กำหนด เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัย
3. การอ่านในใจเพื่อจับใจความ
4. การใช้พจนานุกรม

(เอกสารหมายเลข 2, เอกสารประกอบการประชุมชี้แจงหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 5-6 พ.ศ.2521 วันที่ 9-21 มกราคม 2525 ศูนย์พัฒนาหลักสูตร
กรมวิชาการ)

นอกจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านจุดประสงค์ แนวคิดและเนื้อหาแล้ว การสอนอ่าน
ตามหลักสูตรใหม่ก็ได้เปลี่ยนแปลงวิธีการสอน จากวิธีการสอนอ่านและแปลซึ่งเน้นเนื้อหาไปเป็น
วิธีสอนแบบจัดกลุ่ม ซึ่งเน้นตัวผู้เรียนเป็นหลัก โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นเครื่องมือในการฝึก และ
ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียน
ได้มีโอกาสอ่านเรื่องและทำความเข้าใจเรื่องด้วยตนเอง นักเรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรม
มากขึ้น

ถึงแม้ว่า การสอนอ่านจับใจความในหลักสูตรปัจจุบัน จะได้เปลี่ยนแปลงวิธีสอนจาก
เดิมไปมาก เพื่อให้การสอนอ่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสอนสรุปได้ดังนี้คือ

1. ผู้เรียนอ่านเรื่องในใจพร้อมกับดูภาพประกอบ (ถ้ามี) ในการอ่านครั้งแรกให้
อ่านเรื่องทั้งหมดโดยตลอด เพื่อรู้ว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร เมื่ออ่านตลอดแล้ว ครั้งที่ 2 จึง
เริ่มอ่านใหม่ ถ้าพบคำใดที่ไม่รู้จัก ให้ลองอ่านออกเสียงดู และลองเดาความหมายจากเรื่อง
และภาพ
2. ผู้เรียนจับกลุ่มสัก 4 หรือ 5 คน ปิดหนังสือและเล่าเรื่องให้กันฟังว่าเรื่องเป็น
เช่นไร เพื่อจะตรวจสอบความเข้าใจในกลุ่ม ในการเล่าเรื่องนั้น ห้ามใช้วิธีการแปลคำต่อคำ
เป็นอันขาด
3. แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมาเล่าให้เพื่อนฟังเป็นตอน ๆ ต่อกัน หรืออาจจะให้ใคร
คนหนึ่งเล่าเรื่องทั้งหมดแล้วให้คนอื่น เป็นผู้แก้หรือช่วยเพิ่มเติมก็ได้
4. ผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้นักเรียนหาคำตอบจากประโยคที่มีอยู่
ในบทอ่าน
5. ผู้เรียนอ่านออกเสียงตามผู้สอน ในขั้นนี้ใช้กิจกรรมหลาย ๆ แบบให้นักเรียนฝึก
อย่างทั่วถึง เป็นการฝึกอ่านออกเสียงหลังจากเข้าใจเรื่องทั้งหมดแล้ว (กระทรวงศึกษาธิการ,
ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา 2525: 60-61)

แต่ในสภาพความเป็นจริง การสอนอ่านนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นหลักสูตรใหม่ในปัจจุบันก็ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร จะเห็นได้จากผลการศึกษาของ สุมณทิพย์ (2524: 101) ในเรื่องการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งพบว่า ทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนยังอยู่ในระดับอ่อนมาก สาเหตุเพราะขาดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่เหมาะสม เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอ่านน้อยมาก นักเรียนไม่ได้คิดและทำความเข้าใจเรื่องด้วยตนเอง

สิ่งเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษในปัจจุบันนี้ ยังมิได้มีการส่งเสริมนักเรียนในชั้นให้มีการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความมากเท่าที่ควร ความสามารถในการอ่านจับใจความนี้เป็นสิ่งที่ยากที่จะสร้างให้เกิดขึ้นในทันทีทันใดได้ หากแต่ต้องค่อย ๆ สร้างเสริมและวางพื้นฐานมาเป็นลำดับขั้นโดยอาศัยระยะเวลาในการฝึกฝน ดังที่ อักษร รุ่งมณี (2524: 22) ได้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านว่านักเรียนที่มีพื้นฐานด้านการอ่านเพื่อทำความเข้าใจแตกต่างกัน จะมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ ดัลแมน และคณะ (Dallman and others 1974: 166) ยังได้ให้ความเห็นในเรื่องการอ่านจับใจความว่า พื้นฐานของการอ่านจับใจความเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะช่วยให้การอ่านแต่ละครั้งบรรลุจุดหมายที่วางไว้ แต่พื้นฐานของการอ่านจะต้องค่อย ๆ เจริญขึ้นมาเป็นลำดับตั้งแต่ขั้นต่ำสุดคือ เข้าใจข้อเท็จจริงเป็นการอ่านเอาเรื่อง จนถึงขั้นสูงคือขั้นวิจารณ์ประเมินค่าซึ่งความเจริญดังกล่าวจะค่อย ๆ สร้างสมขึ้นจากการฝึกอ่านเป็นประจำ นั่นคือถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝนอ่านอยู่บ่อย ๆ ก็จะสามารถมีทักษะในการอ่านจับใจความดีขึ้นได้

ในด้านลำดับขั้นทักษะการอ่านจับใจความนั้น บารเรทท์ (Barrett 1960 อ้างถึงใน Robinson 1968: 8-25) ได้จัดลำดับขั้นของทักษะการอ่าน โดยอาศัยการแบ่งประเภทวัตถุประสงค์ทางการศึกษา (taxonomy of education objectives) ของ บลูม (Bloom) ได้ 5 ชั้น ดังนี้คือ

1. ระดับการอ่านตามตัวอักษร เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความรายละเอียด และลำดับเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
2. ระดับการจัดเรียบเรียงใหม่ เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ และเรียบเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่คนอ่านทั้งหมด

3. ระดับให้ความคิดเห็น เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถนำความคิดเห็น และรายละเอียดที่ได้จาก เรื่องที่อ่านมาประกอบกับความคิดเห็นและประสบการณ์ส่วนตัว เพื่อสรุป ให้ข้อวินิจฉัย หรือสนับสนุนรายละเอียดของ เรื่องที่อ่านและสามารถตีความของภาษาซึ่งมิได้ปรากฏ ในเรื่องที่อ่านได้

4. ระดับประเมินผล เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถตัดสินใจและประเมินผล ด้วยตนเองว่า เรื่องที่อ่านนี้มีอะไรเป็นข้อเท็จจริง (facts) อะไรเป็นจินตนาการ (fantasy) อะไรเป็นความคิดเห็น (opinions) ตลอดจนสามารถประเมินผลความ เชื่อถือได้ของเรื่องที่อ่าน

5. ระดับความซาบซึ้ง เป็นความสามารถในการอ่านระดับสูงสุดคือ มีอารมณ์ คอบสนองตามเนื้อเรื่อง ความภาษาของผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์และการแสดงออก ทางอารมณ์จากการอ่านเรื่องราว

ทักษะการอ่านทั้ง 5 ระดับนี้ มีความสำคัญมากในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เพราะจะช่วยให้ นักเรียนสามารถอ่านจับใจความอย่างมีประสิทธิภาพได้ แต่โดยทั่วไปการสอน อ่านจับใจความในโรงเรียนต่าง ๆ ยังมีการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทักษะการอ่านได้ ไม่ครบ 5 ระดับ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ยังมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะพัฒนาทักษะการอ่าน ถึงระดับที่ 5 ได้ ดังนั้นครูผู้สอนจึงมักจะฝึกทักษะการอ่านให้นักเรียนได้เพียงระดับที่ 1, 2 เท่านั้น ส่วนการฝึกฝนทักษะการอ่านในระดับ 3, 4 และ 5 ซึ่งเป็นระดับที่ยากขึ้นไปยังมีได้ กระทำกัน

โดยเหตุที่กระบวนการกลุ่ม เป็นการเน้นการให้ผู้เรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่ง สอดคล้องกับแนวทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แต่โดยที่มีการผู้นำกระบวนการกลุ่มไปใช้ในการสอนภาษาอังกฤษในทักษะการฟังและ การพูด มากกว่าในทักษะที่ 3 คือ ทักษะการอ่าน ทั้งการอ่านในใจและการอ่านจับใจความ ทั้งที่การอ่านจับใจความอาจเป็นจุด เริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียนในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรือในลักษณะบูรณาการ และ หลังการสอนอ่านตามระดับชั้นของ บราวน์ โดยปกติจะใช้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา แต่ โดยที่นักเรียนในโรงเรียนเอกชนมักจะ เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อ นักเรียนเรียนมากถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก็จะมีความรู้ดี ภาษาอังกฤษในทุกทักษะมากพอสมควร

และนี่จะมีพื้นฐาน บทบาท ภาษาอังกฤษพอที่จะพัฒนา การอ่านจับใจความได้ เมระดับชั้นทั้ง 5 ของ
 บทเรทท์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาการใช้กระบวนการกลุ่มในการสอนอ่านจับใจความ
 ภาษาอังกฤษว่าจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างไร และสำหรับ
 นักเรียนที่ได้เรียนภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 แล้ว กระบวนการกลุ่มได้ครบ 5
 ระดับของบทเรทท์หรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแผนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยเน้น
 กระบวนการกลุ่มเพื่อใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อศึกษาพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ใน
 การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการใช้กระบวนการกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่ม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อกิจกรรมการสอน
 อ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกลุ่ม

สมมติฐานของการวิจัย

การสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ครูผู้สอน ควรจัดกิจกรรม
 ในรูปของ เกมหรือศูนย์การเรียนรู้ต่าง ๆ อันจะเป็นการช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะ
 ในการอ่าน เพราะนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ
 เคลลี (Kelly 2527: 80-94) ซึ่งได้เสนอแนะว่า การสอนอ่านที่ใช้กิจกรรมผสมผสาน
 จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในบทเรียน และสอดคล้องกับ หวงเพ็ญ
 อินทรประวัตติ (2522: 44) ที่กล่าวว่า ไม่ว่าจะสอนเด็กเล็ก เด็กวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ต่างก็พอใจ
 ในผลที่ได้รับจากการทำกิจกรรม การนำกิจกรรมไปใช้ในการฝึกจะทำให้นักเรียนได้รับความ
 สนุกสนาน และส่งเสริมให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้
 ว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มจะสูงกว่าเกณฑ์ประเมินผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด (ร้อยละ 70)

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม หลังการเรียนจะสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนวนิษา ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนที่ทำการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) 10 ชั่วโมง และทำการสอน 15 ชั่วโมง โดยใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 วัน รวมเป็นเวลา 6 สัปดาห์

3. แผนการสอนที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับลำดับขั้นของทักษะการอ่านของ บราวน์ ทั้ง 5 ขั้น ได้แก่ การอ่านคำตัวอักษร การจัดเรียบเรียงใหม่ การให้ความคิดเห็น การประเมินผลและความซาบซึ้ง นอกจากนี้กิจกรรมตามแผนการสอนยังสอดคล้องกับกระบวนการกลุ่ม

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. แผนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ถือว่ามีความสอดคล้องกับลำดับขั้นของทักษะการอ่านทั้ง 5 ระดับ และสอดคล้องกับกระบวนการกลุ่ม

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีความตรงตามจุดประสงค์ของแผนการสอน และผ่านการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงแก้ไข เรียบร้อยแล้ว จึงถือว่ามีความเหมาะสมพอที่จะวัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้

3. การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนถือว่าเป็นการอย่างเต็มความสามารถ

4. การตอบแบบสอบถามของตัวอย่างประชากร ถือว่าเป็นการแสดงความคิดเห็น ความความเป็นจริงและเชื่อถือได้ จึงสามารถประเมินผลของกิจกรรมตามกระบวนการกลุ่มได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การอ่านจับใจความ หมายถึง ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งจะพัฒนาขึ้นได้ตามลำดับขั้นของทักษะการอ่านของ บราวน์ 5 ขั้น ได้แก่

1. ระดับการอ่านตามตัวอักษร เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความ รายละเอียดและลำดับเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านได้
2. ระดับการจัดเรียบเรียงใหม่ เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ และเรียบเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่ตนอ่านทั้งหมด
3. ระดับให้ความคิดเห็น เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียนสามารถนำความคิดเห็น และรายละเอียดที่ได้จากเรื่องที่อ่านมาประกอบกับความคิดเห็นและประสบการณ์ส่วนตัว เพื่อสรุปให้ข้อวินิจฉัยหรือสนับสนุนรายละเอียดของเรื่องที่อ่านและสามารถตีความของภาษา ซึ่งมีได้ปรากฏในเรื่องที่อ่านได้
4. ระดับประเมินผล เป็นระดับการอ่านที่ให้นักเรียน สามารถตัดสินใจและประเมินผลด้วยตนเองว่า เรื่องที่อ่านนี้มีอะไรเป็นข้อเท็จจริง (facts) อะไรเป็นจินตนาการ (fantasy) อะไรเป็นความคิดเห็น (opinions) ตลอดจนสามารถประเมินผลความเชื่อถือได้ของเรื่องที่อ่าน
5. ระดับความซาบซึ้ง เป็นความสามารถในการอ่านระดับสูงสุด คือ มีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง ตามภาษาของผู้เขียน ตลอดจนการสร้างภาพพจน์และแสดงออกทางอารมณ์จากการอ่านเรื่องราว

ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำของผลสัมฤทธิ์ไว้ 70% ของคะแนนเต็ม

กระบวนการกลุ่ม หมายถึง กระบวนการที่ใช้กลุ่มในกระบวนการแก้ปัญหาหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกันเพื่อเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ผู้เรียนจะเป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และใช้วิธีวิเคราะห์เหตุการณ์ของผู้เรียน ซึ่งเกิดขึ้นในขณะนั้นเป็นกระบวนการสำคัญของกระบวนการเรียนรู้

การสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการกลุ่ม หมายถึง การสอนทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ใช้ลำดับขั้นการอ่านของบรเวทท์ โดยให้กลุ่มนักเรียนมีบทบาทในการเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรม เรียนรู้จากเนื้อหาในกลุ่ม

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวนิษา ปีกการศึกษา 2533 ซึ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้แผนการสอนและแบบทดสอบการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการกลุ่ม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในกระบวนการนำกิจกรรมการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการกลุ่มไปดัดแปลงเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนในชั้นตอน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย